

LUZ BROTO

RIGHT CUBE_04;

DAR PASO A LO DESCONOCIDO

CAT La cadència de fets que configuren l'obra de Luz Broto (Barcelona, 1982) poca cosa té a veure amb una forma convencional d'entendre l'art. Els seus mecanismes dibuixen una línia d'investigació sobre l'estudi i experimentació de l'"esdeveniment" dins i fora de l'espai expositiu. En aquest marc de reflexió s'ubica la sèrie de projectes específics denominats *right cube*, com a estudi genealògic del model d'exposició i de la manera com les diverses pràctiques artístiques n'han provocat la manipulació, l'alteració i el qüestionament. El seu projecte actual *right cube_04; dar paso a lo desconocido* continua incidint en els protocols d'exhibició, les infraestructures de l'espai i els patrons de gestió del "lloc" de l'art des d'operacions que impugnen els límits d'allò possible en una intensa recerca que va més enllà de l'espai i del temps.

CAST La cadencia de hechos que configuran la obra de Luz Broto (Barcelona, 1982) poco tiene que ver con una forma convencional de entender el arte. Sus mecanismos dibujan una línea de investigación sobre el estudio y experimentación del "acontecimiento" dentro y fuera del espacio expositivo. En este marco de reflexión se ubica la serie de proyectos específicos denominados *right cube*, a modo de estudio genealógico del modelo de exposición y de cómo las diversas prácticas artísticas han provocado su manipulación, alteración y cuestionamiento. Su actual proyecto *right cube_04; dar paso a lo desconocido* continúa incidiendo en los protocolos de exhibición, las infraestructuras del espacio y los patrones de gestión del "lugar" del arte desde operaciones que impugnan los límites de lo posible, en una intensa búsqueda que va más allá del espacio y del tiempo.

ENG The cadence of events around which the work of Luz Broto (Barcelona, 1982) is configured has little to do with conventional ways of understanding art. The mechanisms that Broto uses enable him to trace a line of research that embraces study and experimentation with regard to the "event", inside and outside the exhibition space. This framework of reflection forms the basis for a series of specific projects entitled *right cube*, veritable genealogical studies of the exhibition model and of how different artistic practices have caused the models to be manipulated, altered and questioned. Broto's current project, *right cube_04; dar paso a lo desconocido* [right cube_04; make way for the unknown] continues to explore exhibition protocols, infrastructure in the exhibition space and patterns for managing the "place" of art through operations challenging the limits of what is possible in an intense quest that goes beyond space and time.

luzbroto.net

*Habilitació de 31 obertures fins a
fer-ne accessibles les 43 existents*

JAUME FERRETE

TREINTA TEXTOS

CAT *Treinta textos* de Jaume Ferrete té tant de negociació amb els marcs de recepció en l'art, com de cerca d'altres models de relació amb el públic. Un dispositiu àudio vinculat a l'arquitectura de La Capella interpel·la l'espectador per generar una trobada significativa entre ell i Ferrete a partir d'una sèrie de textos memoritzats per l'artista. A la planificació d'aquestes trobades hi sobresurt una característica: cap d'elles no té les normes a les quals se sotmeten els espectadors en penetrar en els espais expositius, com la sacralització de la distància entre els rols que assumim els uns i els altres, o l'omnisciència, que no és sinó un règim de privilegis de doble tall. L'èmfasi de l'estratègia de comunicació d'aquest projecte rau en la relació que s'estableix entre l'espectador, l'espai d'exhibició i les seves alteritats.

CAST *Treinta textos* de Jaume Ferrete tiene tanto de negociación con los marcos de recepción en el arte como de búsqueda de otros modelos de relación con el público. Un dispositivo audio vinculado a la arquitectura de La Capella interpela al espectador para generar un encuentro significativo entre él y Ferrete a partir de una serie de textos memorizados por el artista. En la planificación de estos encuentros sobresale una característica: todos carecen de las normas a las que se someten los espectadores al penetrar en los espacios expositivos, como la sacralización de la distancia entre los papeles que asumimos unos y otros, o la omnisciencia, que no es sino un régimen de privilegios de doble filo. El énfasis de la estrategia de comunicación de este proyecto está en la relación que se establece entre el espectador, el espacio de exhibición y sus otredades.

ENG *Treinta textos* [thirty texts] by Jaume Ferrete is as much about changing how we perceive art as it is the search for other ways of relating to the public. An audio system built into La Capella's architectural structure grabs viewers' attention to create a significant encounter between them and Ferrete based on a series of texts memorised by the artist. In planning these encounters, one characteristic stands out: they all lack the norms that viewers must respect when entering exhibition spaces, such as the sacralisation of the distance between the roles we assume, or the omniscience that is really like a double-edged sword of privileges. The emphasis on this project's communication strategy is in the relationship established between the viewer, the exhibition space, and their otherness.

jaumeferrete.net

Encontres amb l'audiència

ESTHER PLANAS

TIME THEFT E2162

CAT Apuntava Esther Planas al seu *statement*: “Si us plau, assenyala amb una ‘X’ allò que prefereixes pensar sobre mi: **a.** Artista que toca en bandes –o en grups que funcionen com una banda–; **b.** Artista amb una banda que es fa passar per un projecte d’art; **c.** Músic/*performer* que fa instal·lacions; **d.** Artista que treballa amb els codis de la música pop i la memòria de masses; **e.** Artista que utilitza exposicions simplement com una forma de promoure el fet que ella és artista i que podria aconseguir reconeixement per tal d’obtenir més shows –la qual cosa seria una autèntica paradoxa–; **f.** Artista que no és un artista; **g.** Artista que se separa de l’essència de la diferència en què transcorre vostè i ella... o ells i ella...”. Totes aquestes tipologies d’“artista” són definidores de la seva feina: en primer lloc, perquè la seva actitud davant de l’art és una diatriba contra qualsevol sistema homologat; en segon lloc, perquè la seva mirada està carregada d’una virulència que la transforma en depredadora i vampira, capaç de transgredir les estructures del seu entorn immediat. Envoltada d’una aura d’enigmàtica radicalitat, el seu projecte *Time Theft E2162* confronta un discurs complex iniciat en el context en què s’ubica l’espai d’exposició i els més recòndits camins de l’ànima.

CAST Apuntaba Esther Planas en su *statement*: “Por favor, marca con una ‘X’ lo que prefieres pensar acerca de mí: **a.** Artista que toca en bandas –o en grupos que funcionan como una banda–; **b.** Artista con una banda haciéndose pasar por un proyecto de arte; **c.** Músico/*performer* realizando instalaciones; **d.** Artista que trabaja con los códigos de la música pop y la memoria de masas; **e.** Artista que utiliza exposiciones simplemente como una forma de promover el hecho de que ella es artista y que podría conseguir reconocimiento para así obtener más shows –lo que sería una auténtica paradoja–; **f.** Artista que no es un artista; **g.** Artista que se separa de la esencia de la diferencia en la que transcurre usted y ella... o ellos y ella...”. Todas estas tipologías de “artista” son definitorias de su trabajo: en primer lugar, porque su actitud ante el arte es una diatriba contra cualquier sistema homologado; en segundo lugar, porque su mirada está cargada de una virulencia que la transforma en depredadora y vampira, capaz de trasgredir las estructuras de su entorno inmediato. Envuelta en un aura de enigmática radicalidad, su proyecto *Time Theft E2162* confronta un discurso complejo iniciado en el contexto en el cual se ubica el espacio de exposición y los más recónditos caminos del alma.

ENG Esther Planas says in her artist statement: “Please mark an ‘X’ by how you prefer to think of me: **a.** Artist that plays in bands –or in groups that are like bands; **b.** Artist with a band passing themselves off as an art project; **c.** Musician/*performer* doing installations; **d.** Artist that works with pop music codes and the memory of the masses; **e.** Artist that uses exhibitions simply as a way to promote the fact that she’s an artist and to be able to get recognition to get more shows –which would be an authentic paradox; **f.** Artist that is not an artist; **g.** Artist that separates the essence from the difference in what happens between you and her.” All of these types of “artists” define her work, firstly because her attitude about art is a diatribe against any homogenous system and secondly because her vision is charged with a virulence that transforms her into a predator and vampire, capable of transgressing the structures of her immediate surroundings. Enveloped in an aura of enigmatic radicalism from her project *Time Theft E2162*, she comes face to face with a complex discourse beginning in the context of the exhibition space and the most secret pathways of the soul.

journaldudim.blogspot.com/?zx=2f25137ffb42405b

Film, instal·lació i publicació audiovisual.

21 de setembre a les 20.30 h / Sound performance inaugural a càrrec de Dirty Snow

MARC SERRA

INEXPLICABLE ODEUR

CAT Marc Serra ha desenvolupat, fins ara, la seva labor creativa en àmbits com ara la publicitat i la fotografia. *Inexplicable odeur*, el seu projecte per a *BCN Producció*, és un híbrid a mig camí entre el bioart, l'absurd dadaïsta i el disseny mercadotècnic. Es tracta d'una proposta processual i Serra se serveix aquí del context artístic per desplegar un projecte d'investigació científica que té per objectiu l'exhibició d'unes plantes que desprenen un seguit d'aromes contranaturals. *Inexplicable odeur* s'emmarca, doncs, en la genealogia artística marginal que no pivota a l'entorn d'allò visual sinó que pren l'estímul olfatiu com a material de treball. Amb aquest objectiu, Serra interpel·la el sector de la recerca R+D i la cooperació interdisciplinària, i ofereix així un nou enfocament de la pràctica creativa contemporània.

CAST Marc Serra ha desarrollado, hasta ahora, su labor creativa en ámbitos como por ejemplo la publicidad y la fotografía. *Inexplicable odeur*, su proyecto para *BCN Producció '10*, es un híbrido a medio camino entre el bioarte, el absurdo dadaísta y el diseño mercadotécnico. Se trata de una propuesta procesual y Serra se sirve aquí del contexto artístico para desplegar un proyecto de investigación científica que tiene como objetivo la exhibición de unas plantas que desprenden una serie de aromas contranaturales. *Inexplicable odeur* se enmarca, pues, en la genealogía artística marginal que no pivota en torno a lo visual sino que toma el estímulo olfativo como material de trabajo. Con este objetivo, Serra interpela al sector de la investigación I+D y la cooperación interdisciplinaria, ofreciendo así un nuevo enfoque de la práctica creativa contemporánea.

ENG Marc Serra has cultivated his creative work – until now – in such domains as advertising and photography. *Inexplicable odeur*, his project for *BCN Producció '10*, is a hybrid of bioart, Dadaist absurdism and commercial design. His work is about process, and Serra uses the artistic context for the development of a scientific research project which deals with certain plants that give off various unnatural scents. *Inexplicable odeur* can therefore be placed within the fringe artistic genre that is not turned towards the visual but rather employs olfactory stimuli as a working material. With this objective in mind, Serra reaches out to the R&D&I domain and calls for interdisciplinary cooperation, offering a new approach to the contemporary creative practice.

inexplicableodeur.com

*Instal·lació botànica, dispositius olfactoris, LED's,
entrevistes i DVD pack R+D+i*

ALBERT TRIVIÑO

ESCULTURA LOOP

CAT *Escultura Loop* funciona com un dispositiu que reproduïx de forma contínua la mateixa imatge que captura, una fantasmagoria d'allò existent i allò projectat. L'obra d'Albert Triviño s'inscriu en l'àmbit del cinema experimental, en una tradició metalingüística que explota el caràcter sinestèsic de la imatge en moviment per capturar sensorialment l'espectador, propiciant estats expandits de consciència i percepció. Això es relaciona directament amb el concepte de loop desenvolupat per Triviño, a través del qual duu a terme una investigació sobre el temps, l'espai, la memòria i l'entropia.

CAST *Escultura Loop* funciona como un dispositivo que reproduce de forma continua la misma imagen que captura, una fantasmagoría de lo existente y lo proyectado. El trabajo de Albert Triviño se inscribe en el ámbito del cine experimental, en una tradición metalingüística que explota el carácter sinestésico de la imagen en movimiento para capturar sensorialmente al espectador, propiciando estados expandidos de conciencia y percepción. Esto se relaciona directamente con el concepto de loop desarrollado por Triviño, a través del cual lleva a cabo una investigación sobre el tiempo, el espacio, la memoria y la entropía.

ENG *Escultura Loop* [Loop Sculpture] is a mechanism that continually reproduces the same image it captures, a phantasmagoria of what exists and what is projected. Albert Triviño's work fits into the experimental cinema world, part of a metalinguistic tradition that makes use of the synaesthetic character of moving images to capture viewers' senses, favouring expanded states of consciousness and perception. This is directly related to the 'loop' concept developed by Triviño, which he uses to investigate time, space, memory and entropy.

trivino.org

Dispositiu audiovisual

12 de desembre a les 19.30 h / Hall i Auditori del CCCB / Screening comentat amb Nicky Hamlyn. En col·laboració amb xCèntric